

[Handelsministeren.]

af dansk Guldmønt efter Paalydende eller af Guldbarrer eller Guld i anden Form, beregnet efter en Værdi af 2480 Kr. pr. kg fint Guld.

Af et Bilag, der er trykt sammen med Lovforslaget, vil man se, at Nationalbankens Direktion i Skrivelse af 19. November d. A. til Handelsministeren har anmodet om, at de paagældende Bestemmelser maa blive opretholdt, og da der ikke siden Rigsdagsbehandlingen af det tilsvarende Forslag i Fjor og Vedtagelsen af dette er sket noget, der begrunder en Fravigelse af de midlertidigt gældende Bestemmelser, der nu har Gyldighed, har Ministeriet ment det rigtigst at foreslaa Loven forlænget endnu et Aar.

Som man vil erindre fra Forhandlingerne i Fjor, fremhævede jeg, at Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade Landene endeligt vil ordne deres Seddeldækning, endnu langt fra var afklaret. England har fastlagt Sedlerne ved Guldets i umøntet Tilstand og opretholder denne Tilstand den Dag i Dag, hvorimod f. Eks. Sverige har genindført Guldcirkulationen, ligesom ogsaa Norges Rigsbanksedler veksles paa Anfordring med Guldmønt.

Siden i Fjor har en sagkyndig Folkeforbundscommission om Guldspørgsmaalet afgivet en foreløbig Rapport, som er tilstillet Folkeforbundet. Af denne Rapport fremgaar det, at man maa være forberedt paa en voksende Mangel paa Guld Verden over, og at denne Guldmangel kan faa en meget uheldig Indflydelse paa Varepriserne og bevirke disses Fald.

Jeg gjorde allerede i Fjor den Betragtning gældende, at vi maatte se Tiden an her i Danmark og ikke overile os i Valget af et nyt Standpunkt, saa meget mindre som der for os ikke er knyttet nogen større Interesse til at faa Guldets ud i den almindelige Pengecirkulation. To Ting er i hvert Fald ganske ubestridelige: for det første, at Guldproduktionen Verden over ikke efter de hidtilgældende Synspunkter er tilstrækkelig til at tilfredsstille Behovet, og at det derfor i sig selv er rimeligt, at man sparer mest muligt paa Guldets, og for det andet, at Vareprisfaldet i det sidste Aar er sat ind med en Styrke, som man ikke havde tænkt sig Muligheden af for et Aar siden. Hvor megen eller hvor ringe Andel Guldmangelen kan have i den forhaanden-værende Nedgang i Varepriserne, kan neppe udredes tilfredsstillende; men man tager i hvert Fald ikke noget forkert økonomisk Standpunkt ved endnu en Tid at nøjes med Guldbarrefoden i Stedet for at gaa til en almindelig Udmøntning af Guld og lade Guldets cirkulere.

Det eneste, der i Øjeblikket kunde virke animerende for os til at gaa til den gamle Ordning, skulde være Ønskeligheden af at faa Møntunionen mellem de skandinaviske Lande genoprettet. Jeg maa sige, at jeg rent personlig gerne vil give Udtryk for Ønskeligheden af, at den gamle Møntunion kunde blive genoprettet. Men i det forløbne Aar har der ikke været ført saadanne Forhandlinger mellem de tre skandinaviske Landes Seddelbanker, at et Resultat har kunnet tilvejebringes; ja, jeg kan vist egentlig godt sige, at saadanne Forhandlinger om Møntunionens Retablering ikke har fundet Sted.

Det kunde maaske derfor være hensigtsmæssigt, om der blev Lejlighed til i det nu kommende Aar paa anden Vis end gennem en Udveksling af snævrere Bank-synspunkter at tales ved om Spørgsmaalet, og jeg har da ogsaa Grund til at tro, at der i en ikke fjern Fremtid vil komme en saadan Lejlighed. Saa kan man maaske faa Klarhed over, om der overhovedet er nogen Mulighed for i en overskuelig Fremtid at faa de tre skandinaviske Lande, Sverige, Norge og Danmark, til at indgaa paa at tilvejebringe den Tilstand, vi havde før Krigen, altsaa at faa Møntunionen genoprettet.

Viser det sig saa, at vi maa forlade Tanken om Møntunionens Retablering, kan vi jo altid tage vort Standpunkt og fastlægge vore Sedler ved Guldets efter de Synsmaader, som vi nu finder rigtigst og mest stemmende med vore Interesser. Vi kan enten gaa til de gamle Gulddnløselighedsregler, eller vi kan varigt fastslaa, at Sedlerne fastlægges ved Guldbarrer.

Foreløbig maa jeg altsaa anbefale det høje Ting at vedtage det her forelagte Lovforslag, som foreslaas at skulle gælde for et Aar.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende a) Forslag til Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og Tilsynet med private Skoler; b) Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 137 af 29. April 1913 om Statstilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler.*

Valgt blev: *Kammersgaard, H. P. Hansen, A. C. Mortensen, Fr. Andersen (Kbh.-Erb. ø. Stk.), Vilhelm Rasmussen, Hauberg, A. M. Hansen, Poolsen, Arnh. Jensen, Kr. Kristensen, Raunkjær, Julin, Søren P. Larsen, Vesterager og J. Oskar Andersen.*